

Arrest

nr. 350 044 van 8 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88 / 1
1083 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 december 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 1 oktober 2025 tot weigering van de afgifte van een visum type D (gezinshereniging).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 31 december 2025 met refertenummer 135014.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 2 januari 2025 bij de Belgische vertegenwoordiging in Islamabad (Pakistan) een aanvraag in voor een visum type D (gezinshereniging) in functie van haar Afghaanse echtgenoot, die op 21 maart 2024 in België als vluchteling werd erkend.

1.2. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de minister) trof op 1 oktober 2025 een beslissing tot weigering van het visum type D (gezinshereniging). Verzoekster werd hiervan op niet nader te bepalen datum in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Commentaar:

De betrokkene kan geen beroep doen op de bepalingen betreffende de gezinshereniging in art. 10, §1, al. 1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Overwegende dat op 02/01/2025 een aanvraag werd ingediend voor W.(...), Z.(...) °(...), van Afghaanse nationaliteit, teneinde haar vermoedelijke echtgenoot K.(...), A.(...) °(...), van Afghaanse nationaliteit, in België te vervoegen.

Overwegende dat ter staving van de huwelijksband een niet-gelegaliseerde verklaring op eer werd voorgelegd, afgeleverd op 23/10/2024 voor een huwelijk dat werd voltrokken op 17/07/2021 (?).

Overwegende dat krachtens artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht (hierna: WIPR) een buitenlandse akte, om erkend te worden, moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld nodig zijn voor haar echtheid, en moet haar rechtsgeldigheid worden vastgesteld overeenkomstig het op haar toepasselijke recht.

Overwegende dat de voorgelegde huwelijksakte slechts een verklaring op eer door derden betreft, en geen conforme huwelijksakte is. Er wordt niet aangetoond dat dit huwelijkscertificaat ook geregistreerd werd bij de Afghaanse autoriteiten.

Gelet op het bovenstaande is de authenticiteit van de voorgelegde huwelijksakte niet gevrijwaard, en kan het document ook niet erkend worden in België, waardoor de visumaanvraag wordt verworpen.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster formuleert haar grief als volgt:

"De referentiepersoon is een erkende vluchteling en hij kan onmogelijk een officiële huwelijksakte voorleggen.

Verzoekers heeft een affidavit voorgelegd, die volgens internationaal privaat recht geen geldig document is om een huwelijksband aan te toen.

Verweerster aanvaardt dit bij de erkende vluchtelingen juist omwille van het feit dat ze geen contact mogen nemen met de lokale autoriteiten.

In deze affidavit leest u dat de gegevens, bv. Voornaam, voornaam, geboortedatum en geboorteplaats van verzoeker identiek is aan de verklaringen van de referentiepersoon tijdens zijn asielaanvraag.

Verzoeker meent daarom de verweerster zich schuldig maakt aan een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en eveneens van het gelijkheidsbeginsel door in gelijkaardige situatie de visumaanvragen van andere cliënten van verzoekers raadsman goed te keuren.

Verzoekers raadsman verwijst naar een recent dossier van een maand gelden met de referentienummer:

9554826 - d.(...) IS.(...) 88900 waarin de DVZ een affidavit in de procedure gezinshereniging binnen 1 jaar na de erkenning als vluchteling - aanvaard heeft.

Een dergelijke handelswijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel - gelijkheidsbeginsel en het schending van de materiële motiveringsplicht.

Dat dit middel gegrond is."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

2.3. De bestreden weigeringsbeslissing vermeldt uitdrukkelijk artikel 10, §1, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

(...)

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die als begunstigde van een internationale beschermingsstatus dan wel overeenkomstig artikel 57/45 tot een verblijf in het Rijk is toegelaten, die zich in verband met het verzoek om internationale bescherming of de aanvraag om toelating tot verblijf wegens staatloosheid bedoeld in artikel 57/38 op het grondgebied van het Rijk bevinden, maar zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming en voor zover de gezinsbanden reeds bestonden voordat de vreemdeling die begeleid wordt in het Rijk aankwam en de toelating tot verblijf verenigbaar is met de persoonlijke juridische status van het familielid:

a) de buitenlandse echtgenoot, die met hem samenleeft, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan achttien jaar;
(...)"

2.4. Het determinerend motief van de bestreden weigeringsbeslissing bestaat erin dat verzoekster geen deugdelijk bewijs leverde van haar huwelijksband met de erkende vluchteling-referentiepersoon. De gemachtigde van de minister overweegt in zijn beslissing dat verzoekster *"geen beroep (kan) doen op de bepalingen betreffende gezinshereniging in art. 10, §1, al. 1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"* omdat verzoekster slechts een verklaring op eer door derden voorlegt en geen conforme huwelijksakte en omdat *"(e)r (...) niet (wordt) aangetoond dat dit huwelijkscertificaat ook geregistreerd werd bij de Afghaanse autoriteiten"*. De gemachtigde van de minister concludeert dat *"de authenticiteit van de voorgelegde huwelijksakte niet gevrijwaard (is), en (...) het document ook niet erkend (kan) worden en (sic) België, waardoor de visumaanvraag wordt verworpen"*.

2.5. Verzoekster betoogt in haar enig middel dat de referentiepersoon een erkende vluchteling is waardoor hij geen contact kan opnemen met de lokale autoriteiten van Afghanistan om een officiële huwelijksakte te bekomen. Verzoekster wijst verder op de *"affidavit"* die zij overmaakte bij haar visumaanvraag en stelt dat de gegevens die daarin vermeld worden identiek zijn aan wat de referentiepersoon verklaarde in het kader van zijn asielaanvraag.

2.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de minister de visumaanvraag van verzoekster heeft afgewezen enkel en alleen omdat de authenticiteit van het voorgelegde document in verband met het huwelijk niet gewaarborgd is. De gemachtigde van de minister motiveert in de bestreden beslissing immers als volgt:

"Gelet op het bovenstaande is de authenticiteit van de voorgelegde huwelijksakte niet gevrijwaard, en kan het document ook niet erkend worden en (sic) België, waardoor de visumaanvraag wordt verworpen."

2.7. Verzoekster verwijst in haar enig middel terecht naar het interview van de referentiepersoon met de asielinstanties. Uit dit interview, dat werd afgenomen bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 november 2022, waarvan een afschrift in het administratief dossier is opgenomen, blijkt dat de referentiepersoon verklaarde dat hij twee maanden voor de regimewissel religieus gehuwd is. Hij vermeldt tevens verzoeksters voornaam, haar leeftijd, haar etnische afkomst en haar geboorteplaats en stelt dat hij geen documenten van het huwelijk ontvangen heeft. Deze gegevens lijken overeen te stemmen met de vermeldingen op het document dat verzoekster overmaakte bij haar visumaanvraag. In dit document wordt immers verklaard dat het religieus huwelijk tussen de referentiepersoon en verzoekster op 17 juli 2021 in Afghanistan plaatsvond, dus vlak voor de machtsvername door de taliban, dat verzoekster van Pashtun origine is en dat ze afkomstig is uit Kunar.

2.8. Hoewel de gemachtigde van de minister in de bestreden beslissing correct vaststelt dat de overgemaakte huwelijksakte slechts een verklaring op eer door derden betreft, treedt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekster bij waar zij stelt dat de gemachtigde van de minister kennelijk onzorgvuldig te werk ging door op geen enkele manier rekening te houden met de verklaringen van de referentiepersoon tijdens zijn interview bij de asielinstanties. Dit geldt des te meer gelet op de specifieke situatie van de referentiepersoon als erkende vluchteling. De gemachtigde van de minister lijkt in de bestreden beslissing immers te verwachten van verzoekster en de referentiepersoon dat zij hun huwelijkscertificaat laten registreren bij de Afghaanse overheid maar gaat er volledig aan voorbij dat dit haast onmogelijk is omwille van de situatie in Afghanistan sinds de machtsvername en omwille van de specifieke situatie van de referentiepersoon als erkende vluchteling.

2.9. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen neergelegd en repliceert dan ook niet op de argumenten van verzoekster.

2.10. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 10 van de vreemdelingenwet is derhalve aangetoond.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond en geeft aanleiding tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige onderdelen van het middel behoeven thans geen verdere bespreking nu zij niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december

2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 1 oktober 2025 tot weigering van de afgifte van een visum type D (gezinshereniging) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend zesentwintig door:

F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN